

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **V. K.**, narozený dne -
bytem -
zastoupený advokátem JUDr. Mgr. Jiřím Drobečkem
sídlem Štefánikova 14, 695 01 Hodonín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská, 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 29. 4. 2016, č. j.:
42000/005018/16/010/JH

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 4. 2016, č. j.: 42000/005018/16/010/JH, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2016, č. j.: 42000/005018/16/010/JH, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Pražské správy sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

zabezpečení (dále jen „PSSZ“) ze dne 23. 2. 2016, č. j.: 42013/111735/16/513/001/Mat, podle nějž žalobci účast na pojištění u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o., sídlem Kosatcová 1318/18, 106 00 Praha 10 ode dne 2. 2. 2015 nevznikla.

2. Žalobce v žalobě namítal, že spolehnutí se pouze na zjištění orgánů činných v trestním řízení porušuje zásadu materiální pravdy, byl přijat nesprávný právní názor o fiktivnosti žalobcova pracovního poměru. Žalovaná jen převzala skutkové a právní závěry PSSZ, i ona tak rozhodnutí zatížila neúplným zjištěním skutkového stavu věci. Nelze též přejímat závěr o spáchání trestného činu, nedošlo-li k žalobcovu odsouzení, bylo porušeno žalobcovo právo na presumpci neviny. Žalovaná neprováděla dokazování, zda žalobce fakticky započal s výkonem prací, alespoň to z odůvodnění nevyplývá. Není zřejmé, zda žalobce vykonával či nevykonával činnost zakládající účast na pojištění. Důkazní stav není dostatečný.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Žalobcovo odvolání bylo blanketní, neobsahovalo žádné námitky. PSSZ postupovala řádně, když vycházela ze závěrů učiněných orgány činnými v trestním řízení. Rozhodnutí PSSZ je bezvadné, žalobci pojistný poměr nevznikl, účast na pojištění vzniká zaměstnanci dnem, kdy začal vykonávat práci pro zaměstnavatele. Z usnesení Policie ČR jednoznačně vyplývá, že účast na pojištění žalobce nevznikla. Orgány nemocenského pojištění jsou oprávněny rozhodnout si otázku vzniku pojištění na základě dostupných podkladů samy. PSSZ vycházela z dostatečně průkazných a odůvodněných závěrů. PSSZ vzala rozhodnutí Policie ČR jako rozhodující podklad, na jehož základě si učinila vlastní úsudek. Námitky uplatněné v žalobě nebyly namítány v odvolání, odvolací orgán tak byl připraven o možnost se k nim vyjádřit v rozhodnutí o odvolání; daný postup je účelový. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že podle usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 18. 8. 2015, č. j.: KRPB-96238-62/TČ-2015-060681, si žalobce sjednal fiktivní a fakticky nenaplněný pracovní poměr u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o.
8. Oznámením PSSZ ze dne 8. 10. 2015, č. j.: 42013/513075/15/513/010/Mat, bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci sporu o vznik pojištění u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o.
9. Rozhodnutím PSSZ ze dne 2. 11. 2015, č. j.: 42013/559943/15/513/010/Mat, bylo rozhodnuto, že žalobci pojistný poměr u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o., nevznikl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Rozhodnutím ze dne 30. 12. 2015, č. j.: 42000/013573/15/010/JH, žalovaná prvoinstanční rozhodnutí zrušila a vrátila věc PSSZ k novému projednání; důvodem zrušení byly nedostatky v doručování žalobci.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

10. PSSZ následně vydala rozhodnutí ze dne 23. 2. 2016, č. j.: 42013/111735/16/513/001/Mat, podle nějž žalobci účast na pojištění u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o., sídlem Kosatcová 1318/18, 106 00 Praha 10 ode dne 2. 2. 2015 nevznikla.
 11. Proti rozhodnutí PSSZ se žalobce odvolal. Odvolání žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí.
 12. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
 13. Žalobce v žalobě předně namítal, že žalovaná i PSSZ nedostatečně zjistily skutkový stav věci, své závěry nedostatečně odůvodnily a došly k nesprávnému právnímu názoru o fiktivnosti žalobcova pracovního poměru. S takovým hodnocením nemůže soud souhlasit.
 14. Podle ustanovení § 53 odst. 3 SŘ, listiny vydané soudy ČR nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.
 15. Žalovaná i PSSZ vzaly za podklad svého rozhodnutí usnesení Policie ČR, z nějž vyplynuly fiktivnost a faktické nenaplnění pracovního poměru žalobce u zaměstnavatele UNIKOV TREND plus, s. r. o. Toto usnesení bylo v řízení použito jako listinný důkaz, což z napadeného i prvoinstančního rozhodnutí jednoznačně vyplývá. Z odůvodnění obou rozhodnutí též vyplývá, že se orgány nemocenského pojištění opřely právě o tvrzení fiktivnosti a faktické nenaplnění pracovního poměru žalobce u dotyčného zaměstnavatele.
 16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 6. 2013, č. j.: 6 Ads 163/2012 – 24: *„Nejvyšší správní soud dospěl k obecnému závěru, že s ohledem na základní zásady správního řízení (zejména zásadu hospodárnosti a zásadu omezené materiální pravdy) je přípustné, aby správní orgán založil své rozhodnutí výhradně jen na skutečnostech zjištěných z rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a další dokazování neprováděl. Je však povinen se vypořádat s námitkami účastníka proti takovému postupu, zejména se zpochybněním dokazování provedeného před jiným orgánem veřejné moci a požadavkem na jeho opakování před rozhodujícím správním orgánem, případně s návrhem na provedení důkazů dalších.“*
 17. Právě takto postupovala žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí toliko blanketní odvolání, nemusela se žalovaná zabývat námitkami účastníka řízení, žádné totiž nebyly.
 18. Soud považuje usnesení Policie ČR za dostatečný podklad pro konstatování fiktivnosti a faktické nenaplnění žalobcova pracovního poměru u příslušného zaměstnavatele. Žalobcovu tvrzení, jež usuzuje opačně, nic nenasvědčuje.
 19. Pokud jde o porušení zásady presumpce neviny, je pravdou, že tvrzení o spáchání trestného činu žalobcem nebylo namístě. Orgány nemocenského pojištění nemohou někoho označit za pachatele trestného činu, dokud nebyl odsouzen, tj. nebyl nad ním vysloven pravomocný odsuzující rozsudek. Tato vada však nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ve věci není podstatné, zda žalobce spáchal trestný čin, neboť pro věc je zásadní, zda začal vykonávat práci pro výše uvedeného zaměstnavatele. Z usnesení Policie ČR vyplývá, že jeho pracovní poměr byl toliko fiktivní a fakticky nenaplněný, z čehož orgány nemocenského pojištění správně dovodily nenaplnění podmínky
- Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Jakkoliv je nevhodné a nepřijatelné tvrzení o žalobcově pachatelství, zásadní poznatek, o němž se orgány nemocenského pojištění opřely, spočívá ve fiktivnosti a faktické nenaplněnosti pracovního poměru bez ohledu na to, zda takovým jednáním měl či neměl být spáchán trestný čin.

20. Co se týká žaloby jako celku, jde ze strany žalobce krom tvrzení o formálních vadách toliko o obecnou polemiku s napadeným rozhodnutím. Žalobce v žalobě neuvedl nic, co by svědčilo o faktickém naplnění jeho pracovního poměru, tedy naplnění podmínek pro vznik nemocenského pojištění u výše uvedeného zaměstnavatele. Tato skutečnost spolu s tím, že žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí toliko blanketní odvolání, svědčí o účelovosti podané žaloby.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 30. května 2019

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.